

Предлози за измене и допуне Одлуке о измени и допуни Одлуке о правима у социјалној заштити Београда („Службени лист града Београда”, бр. 10/11)

II ПРАВА КОРИСНИКА

- 1. Изменити члан 10.** тако да се после речи „жена према којој је извршено насиље у породици“ брише зарез и речи „по изласку из Сигурне куће“ и ставља тачка.

тако да члан 10. сада гласи:

Право на сталну новчану помоћ имају корисници права на материјално обезбеђење по одредбама Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана, родитељи тројки, четворки, петорки, шесторки и дуплих близанаца, деца без родитељског старања – корисници права на смештај у установу социјалне заштите или другу породицу која су способна за рад и жена према којој је извршено насиље у породици.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ за измене члана 10.

Закон о социјалној заштити, између осталог, прописује право корисника на слободан избор услуге и пружаоца услуге, тако да условљавање на коришћење одређеног типа услуга (сигурне куће) да би се остварило право на сталну новчану помоћ представља дискриминацију појединих категорија жена. Таквим одређењем дискриминисане су жене према којима је извршено насиље у породици, а које не користе услуге сигурне куће. Имајући у виду да у многим случајевима жене немају потребу за измештањем у сигурну кућу јер привремено могу осигурати безбедност на други начин изрицањем мера заштите од насиља у породици или заштитних мера у кривичном поступку, велики број економски необезбеђених жена остаје ускраћен за материјалну подршку. Изменом члана омогућује се да све жене које су преживеле насиље и испуњавају социо-економске критеријуме за остварење права на сталну новчану помоћ, остваре то право без обзира на избор услуге и пружаоца услуге. Овај став је потврдила и Повереница за заштиту равнооправности, Мишљењем и Препоруком бр. 81/2011 од 5.8.2011. године.

- 2. Изменити члан 13а.** тако да се бришу речи „изласка из Сигурне куће“, а после речи „право на сталну новчану помоћ остварује од дана“ додају речи „подношења захтева за признавање права на сталну новчану помоћ код Градског центра за социјални рад Београд“.

тако да члан 13а. сада гласи:

Члан 13а.

Жена према којој је извршено насиље у породици, право на сталну новчану помоћ остварује од дана **подношења захтева за признавање права на сталну новчану помоћ код Градског центра за социјални рад Београд**, а најдуже 12 месеци. Право из става 1. овог члана обезбеђује се месечно, и то:

а) за жену без деце – у месечном износу од 11.000,00 динара;

б) за жену са једним дететом – у месечном износу од 16.000,00 динара;

в) за жену са двоје деце – у месечном износу од 21.000,00 динара, а за жену са троје и више деце у месечном износу од 26.000,00 динара.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ за измене и допуне члана 13а.

Како је у образложењу за измене члана 10. већ наведено, условљавање новчане помоћи женама које су изложене насиљу у породици коришћењем услуга Сигурне куће, или услуга Саветовалишта за борбу против насиља у породици, или (ексклузивно) било ког другог пружаоца социјалне услуге, представља директну дискриминацију. Из тих разлога нужно је избрисати овај услов и у члану 13а. Право на сталну новчану помоћ прописано је Законом о социјалној заштити и спада у надлежност центра за социјални рад, па је захтев за признавање овог права неопходно поднети надлежном центру за социјални рад, у овом случају Градском центру за социјални рад Београд (општинским одељењима). Имајућу у виду да су егзистенцијални проблеми један од најчешћих разлога за остајање у насилној заједници, неопходно је обезбедити економско оснаживање свих жена према којима је извршено насиље, а којима је то неопходно, као предуслов економског осамостаљивања, одвајања од насилника и у крајњем исходу изласка из насиља.

3. Изменити члан 13б. у ставу 1, изменити тачке 2 и 4 и брисати тачку 5.

Став 1 изменити тако што се после речи „жена према којој је извршено насиље у породици,“ бришу речи „по изласку из Сигурне куће“.

Тачку 2 овог члана изменити тако што се после речи „најмање 12 месеци пре“ бришу речи „уласка у Сигурну кућу“ и додају речи „подношења захтева за признавање права на сталну новчану помоћ“.

Тачку 4 овог члана изменити тако што се после речи „приход“ додају речи „или право власништва на усељивом стану или стану у коме не живи учинилац насиља“.

Тачка 5 овог члана се брише у целисти.

Измењен члан 13б. сада гласи:

Члан 13б.

Право из члана 13а. става 1. остварује жена према којој је извршено насиље у породици, под следећим условима:

- да се пре подношења захтева за признавање права на сталну новчану помоћ, као жртва породичног насиља налази на евиденцији Градског центра за социјални рад у Београду;
- да подносилац захтева има регулисано пребивалиште на територији града Београда, најмање 12 месеци пре **подношења захтева за признавање права на сталну новчану помоћ**;
- да редовни месечни укупни приходи подносиоца захтева не прелазе износ од 20.000,00 динара;
- да подносилац захтева не поседује имовину у власништву по основу које може да оствари приход, **или право власништва на усељивом стану или стану у коме не живи учинилац насиља.**

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ за измене и допуне члана 13б.

Став 1. и тачку 2 неопходно је изменити, а тачку 5 избрисати у целости, у складу са Мишљењем и Препоруком Поверенице за заштиту равноправности бр. 81/2011 од 5.8.2011. године из разлога који су наведени у њеном образложењу. Тачку 4 допунити на наведени начин јер одредба о усељивом стану постоји и у Породичном закону („Сл. Гласник бр. 18/05 и 72/11) код установе хабитацио (чл. 194.). Међутим, када се ради о насиљу у породици, жена према којој је извршено насиље је често приморана да са децом напусти заједнички стан. Учиниоца насиља наставља да користи заједничку имовину/стан, и често из истог неће да се исели чак и на основу правноснажне судске пресуде којом му је наложено иселење на одређени временски период. На овај начин, жена, иако формално има имовину, није у могућности да је користи због неефикасности судских и извршних поступака.

4. Изменити и допунити члан 13в. у ставу 1 и додати нове ставове.

Став 1 се мења тако што се иза речи „Градском центру за социјални рад“ бришу речи „најкасније до дана престанка смештаја у Сигурну кућу“.

Додаје се нови став који гласи: „Градски центар за социјални рад је у обавези да у року од месец дана изради индивидуални план интегрисаних услуга у сарадњи са другим пружаоцима услуга, установама, органима и удружењима, у оквирима и на начин утврђен споразумом о сарадњи који иницира Секретаријат за социјалну заштиту Градске управе града Београда“. Израда индивидуалног плана интегрисаних услуга није услов за остваривање права из члана 13а. става 1.

Додаје се став 3 који гласи: „План услуга мора бити у складу са начелима социјалне заштите и правима корисника, како је то дефинисано Законом о социјалној заштити.

Измењен и допуњен члан 13в. сада гласи:

Члан 13в.

Захтев за признавање права из члана 13а. става 1. подноси се Градском центру за социјални рад.

Градски центар за социјални рад је у обавези да у року од месец дана изradi индивидуални план интегрисаних услуга у сарадњи са другим пружаоцима услуга, установама, органима и удружењима, у оквирима и на начин утврђен споразумом о сарадњи, који иницира Секретаријат за социјалну заштиту Градске управе града Београда. Израда индивидуалног плана интегрисаних услуга није услов за остваривање права из члана 13а. става 1.

План услуга мора бити у складу са начелима социјалне заштите и правима корисника, како је то дефинисано Законом о социјалној заштити.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ за измене и допуне члана 13в

Измене у члану 13в. у делу који се односи на рок за остваривање права предлажу се у складу са констатацијом Поверенице за заштиту равноправности о неједнаким условима, односно дискриминацији корисница из различитих категорија (Мишљење и Препорука бр. 81/2011 од 5.8.2011. године). Истовремено, разумевајући сложеност појаве насиља у породици и комплексност потреба корисница, сложеност процена и планова подршке, као и нужност интервенција које укључују интегралну услугу, мишљена смо да је нужно да Градски центар за социјални рад Београд преузме надлежности из јавних овлашћења и да у сарадњи са другим пружаоцима услуга, у најкраћем временском року, изradi индивидуални план интегрисаних услуга који укључује, осим социјалне и новчане помоћи, и подршку у остваривању других права и потреба (здравствених, образовних, стамбених, правосудних и сл). Једино на овај начин може бити остварено начело целовите и ефикасне социјалне заштите у најбољем интересу корисника, који у крајњем исходу може довести до трајног решења проблема.

Па ПОСЕБНИ ОБЛИЦИ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

- 5. Допунити члан 32к.** тако што се додаје став 8 који гласи „жена према којој је извршено насиље у породици“

Допуњени члан 32к. сада гласи:

Члан 32к

Право на социјално становање у заштићеним условима остварују социјално угрожене стамбено необезбеђене породице, односно појединци са пребивалиштем на територији града Београда, избеглице и интерно расељена лица смештена у колективним центрима на територији града Београда или другим видовима смештаја са пријављеним боравиштем на територији града Београда, чији приходи по члану породице не прелазе износ нивоа социјалне сигурности за једночлану породицу по прописима из социјалне заштите.

Право на социјално становање у заштићеним условима остварују породице, односно појединци из става 1. овог члана ако испуњавају и један од следећих услова:

- да су жене старије од 60 година, а мушкарци старији од 65 година;
- да члан породичног домаћинства има утврђено телесно оштећење од од 80% - 100% по прописима о пензијском и инвалидском осигурању;
- да је члан породичног домаћинства дете ометено у развоју;
- лица и породице, које због физичких или менталних болести и хроничне болести члана породице не могу да обезбеде услове за живот;
- самохрани родитељ и
- **жена према којој је извршено насиље у породици.**

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ допуне члана 32к

Економска несамосталност и стамбена необезбеђеност жена значајан су фактор остајања у насилној заједници или вишеструког враћања насилнику (и по изласку из Сигурне куће). Овакав начин (привременог) решавања стамбеног питања олакшао би процес изласка из насиља (одвајање од насилника, осамостаљивање) женама које су стамбено необезбеђене, немају алтернативни смештај (код родбине, пријатеља) или су изашле из Сигурне куће, а немају средстава за живот, а посебно по престанку новчане помоћи коју остварују на основу ове Одлуке.

